

DIRECTIVA CONSILIULUI

Din 21 decembrie 1988 referitoare la armonizarea legilor, reglementărilor tehnice și a prevederilor administrative ale Statelor Membre, referitoare la produsele pentru construcții (89/106/EEC) (OJ L 40, 11.2.1989, p.12)

modificată prin:

Directiva Consiliului 93/68/EEC din 22 iulie 1993 (JOCE L Nr. 220, 30.8.1993, pag.1 Textul așezat sub indicativul B reprezintă textul inițial rămas nemodificat.

Textul așezat sub indicativul M reprezintă textul modificat

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE B

Având în vedere Tratatul care instituie Comunitatea Economică Europeană și în particular, articolul 100a al acestuia.

Având în vedere propunerea Comisiei (1),

În cooperare cu Parlamentul European (2),

Având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (3)

Considerând că revine Statelor Membre să se asigure că, pe teritoriile lor, clădirile și lucrările de inginerie civilă sunt proiectate și executate astfel încât să nu pună în pericol siguranța persoanelor, a animalelor domestice și a proprietății, respectând totodată alte cerințe esențiale în interesul bunăstării generale.

Considerând că Statele Membre dețin dispoziții, inclusiv cerințe referitoare nu numai la siguranța clădirilor ci și la sănătate, durabilitate, economia de energie, protecția mediului, aspecte economice și alte aspecte importante din punct de vedere al interesului public;

Considerând că aceste reglementări care fac adesea obiectul dispozițiilor naționale legislative, de reglementare sau administrative, au o influență directă asupra naturii produselor pentru construcții folosite și sunt reflectate în standarde de produs, acordate tehnice și alte specificații și dispoziții tehnice naționale, care prin diversitatea lor, împiedică schimburile comerciale în cadrul Comunității;

Considerând că la paragraful 71 din "Cartea albă privind realizarea completă a Pieței Interne" aprobată de Consiliul European în iunie 1985, se declară că, în cadrul politicii generale, se va pune accentul în mod special pe anumite sectoare, între care cel al construcțiilor; considerând că pentru eliminarea barierelor tehnice în domeniul construcțiilor, în măsura în care acestea nu pot fi eliminate prin recunoașteri reciproce de echivalență între Statele Membre, se va urma noua abordare prevăzută în rezoluția Consiliului din mai 1985 (4), care impune definirea de cerințe esențiale privind siguranța și alte aspecte importante pentru bunăstarea generală, fără a reduce nivelurile de protecție existente și justificate în Statele Membre.

Considerând că cerințele esențiale constituie criterii, atât de ordin general cât și specifice, pe care construcțiile trebuie să le satisfacă; considerând că astfel de cerințe trebuie înțelese în sensul că se impune că operele de construcții să corespundă, cu un grad adecvat de încredere, la una, câteva sau toate aceste cerințe, când și unde acest lucru este stabilit prin reglementări;

Considerând că, pentru a constitui bază pentru standardele armonizate sau alte specificații tehnice elaborate la nivel European și pentru întocmirea sau acordarea unui acord tehnic European, vor fi stabilite documente interpretative, având ca scop transpunerea cerințelor esențiale într-o formă concretă la nivel tehnic;

Considerând că aceste cerințe esențiale furnizează bază pentru pregătirea de standarde armonizate la nivel European privind produsele pentru construcții; considerând că pentru a realiza cel mai mare avantaj posibil dintr-o piață internă unică, pentru a permite accesul pe acea piață a cât mai multor producători, pentru a asigura cel mai ridicat grad de transparentă a pieței și pentru a crea condițiile pentru un sistem armonizat de reguli generale în industria construcțiilor, este importantă, pe cât de mult și pe cât de repede posibil, să fie instituite standarde armonizate; considerând că aceste standarde sunt întocmite de organisme private și trebuie să rămână texte neobligatorii; considerând că, pentru acest scop, Comitetul European de Standardizare (CEN) și Comitetul European pentru Standardizare Electrotehnică (CENELEC) sunt recunoscute ca organisme competente pentru adoptarea de standarde armonizate în concordanță cu liniile directoare generale privind cooperarea dintre Comisie și cele două organisme, semnate la 13 noiembrie 1984; considerând că, în scopurile acestei Directive, un standard armonizat este o specificație tehnică (standard sau document armonizat European) adoptată de unul dintre sau de ambele organisme amintite pe baza unui mandat emis de Comisie în concordanță cu prevederile Directivei Consiliului 83/189/CEE din 28 martie 1983, care stabilește o procedură de informare în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (5).

Considerând că natura specială a produselor pentru construcții impune formularea precisă a acestor standarde armonizate; considerând că, prin urmare, este necesară întocmirea de documente interpretative

pentru a se stabili legături între mandatele de standardizare și cerințele esențiale; considerând că standardele armonizate, exprimate pe cât posibil în termeni de performanță a produsului, țin seama de aceste documente interpretative, care vor trebui întocmite în cooperare cu Statele Membre;

Considerând că diferitele niveluri ale cerințelor esențiale pentru anumite construcții și de diferitele condiții predominante în Statele Membre, niveluri de performanță și cerințele ce trebuie satisfăcute în viitor de către produse în Statele Membre vor trebui repartizate în clase, în documentele interpretative și în specificațiile tehnice armonizate.

Considerând că standardele armonizate ar trebui să includă clasificări care să permită plasarea în continuare pe piață a produselor pentru construcții care satisfac cerințele esențiale și care sunt fabricate și utilizate conform legii în concordanță cu tradițiile tehnice justificate de condițiile locale de clima sau de altă factură.

Considerând că un produs este presupus adecvat pentru utilizare dacă este conform cu un standard armonizat, cu un acord tehnic European sau cu o specificație tehnică nearmonizată recunoscută la nivel comunitar, considerând că, atunci când produsele prezintă o importanță redusă în raport cu cerințele esențiale și când se îndepărtează de specificațiile tehnice existente, adecvarea la utilizare a produselor poate fi certificată de către un organism desemnat.

Considerând că, în cazul produselor pentru care standardele Europene nu pot fi întocmite sau prevăzute într-un interval rezonabil de timp sau al produselor care se abat substanțial de la standard, adecvarea pentru utilizare a unor asemenea produse poate fi dovedită prin intermediul acordurilor tehnice Europene pe baza unor ghiduri comune; considerând că ghidurile comune pentru acordarea acordurilor tehnice Europene vor fi adoptate pe baza documentelor interpretative:

Considerând că, în absența standardelor armonizate și a acordurilor tehnice Europene, specificații tehnice naționale nearmonizate pot fi recunoscute ca asigurând o bază corespunzătoare pentru presupunerea că sunt satisfăcute cerințele esențiale.

Considerând că este necesar să se asigure conformitatea produselor cu standarde armonizate și cu specificații tehnice nearmonizate recunoscute la nivel european prin intermediul unor proceduri privind controlul producției de către producători și privind supravegherea, evaluarea prin încercări și certificarea de către terțe părți independente și certificate de către producătorul însuși.

Considerând că trebuie convenită o procedură specială, ca măsură provizorie, pentru produsele pentru care nu există încă standarde sau acorduri tehnice recunoscute la nivel European; considerând că acesta procedură trebuie să faciliteze recunoașterea rezultatelor încercărilor efectuate în alt Stat Membru conform cerințelor tehnice ale Statului membru de destinație.

Considerând că este utilă constituirea unui Comitet Permanent pentru Construcții, compus din experți desemnați de Statele Membre, care să asiste Comisia în problemele ce decurg din implementarea și aplicarea practică a acestei Directive.

Considerând că responsabilitatea pentru siguranță, sănătate și alte aspecte acoperite de cerințele esențiale, ce revin Statelor Membre pe teritoriul lor, ar trebui să fie recunoscută printr-o clauză de securitate, care să prevadă măsurile de protecție adecvate.

CAPITOLUL I

Domeniu de aplicare - Definiții - Cerințe - Specificații tehnice - Libera circulație a mărfurilor

Articolul 1

1. Prezența Directivei se va aplica la produsele pentru construcții în măsura în care cerințele esențiale referitoare la operele pentru construcții prevăzute la Art.3(1) sunt legate de ele.
  2. În spiritul prezenței Directivei prin "produs pentru construcții" se înțelege orice produs care este fabricat pentru a fi încorporat în mod permanent în opere de construcții, acestea incluzând atât clădirile, cât și lucrările de inginerie civilă.
- "Produsele pentru construcții" vor fi denumite în cele ce urmează "produse"; opere de construcții incluzând atât clădirile cât și lucrările de inginerie civilă vor fi denumite în cele ce urmează "construcții".

Articolul 2

1. Statele Membre vor lua toate măsurile pentru a se asigura că produsele menționate la Articolul 1, destinate pentru a fi utilizate în construcții, pot fi plasate pe piața numai dacă sunt adecvate pentru utilizarea prevăzută, ceea ce înseamnă că ele au asemenea caracteristici încât construcțiile, în care urmează a fi încorporate, asamblate, aplicate sau instalate, dacă sunt corect proiectate și executate, pot să satisfacă cerințele esențiale menționate la Art.3 dacă și unde aceste construcții fac obiectul unor reglementări conținând aceste cerințe.

M1

2.(a) Atunci când produsele sunt supuse și altor Directive cu privire la alte aspecte și care impun de asemenea fixarea marcajului de conformitate CE, prevăzut la Art.4(2), prezenta marcajului va indica faptul că produsele sunt presupuse că fiind conforme cu prevederile acestei alte Directive.

2.(b) Totuși, dacă una sau mai multe din aceste Directive permit producătorului, pentru o perioadă de tranziție, să aleagă schemele de aplicat, marcajul CE va indica numai conformitatea față de Directivele aplicate de producător. În astfel de cazuri, indicativele Directivelor aplicate, așa cum sunt publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, trebuie precizate în documentele, anunțurile sau instrucțiunile cerute de Directive și care însoțesc produsele respective.

3. Atunci când o viitoare directiva va fi interesată în principal de alte aspecte și doar în mică măsură de cerințele esențiale prevăzute de această Directivă, acea directivă va trebui să conțină prevederile care să asigure că ea va acoperi și cerințele acestei Directive.

4. Prezența Directivei nu va afecta dreptul Statelor membre de a stabili - conform dispozițiilor Tratatului - cerințele pe care le consideră necesare pentru a se asigura protecția lucrătorilor atunci când utilizează produsele, cu condiția ca acestea să nu implice modificări ale produselor într-o manieră neprevăzută de această Directivă.

Articolul 3

1. Cerințele esențiale aplicabile la construcții, care pot influența caracteristicile tehnice ale unui produs, sunt formulate în termeni de obiective în Anexa 1. Se poate aplica una, câteva sau toate aceste cerințe; ele vor trebui să fie satisfăcute în timpul unei durate de viață rezonabile din punct de vedere economic.

2. Pentru a se putea ține seama de diferențele posibile provenind din condițiile geografice sau climatice sau din modul de viață, precum și de nivelurile diferite de protecție, ce pot fi predominante pe plan național, regional sau local, în documentele menționate la paragraful 3 și în specificațiile tehnice menționate la Articolul 4, pentru fiecare cerință esențială vor putea fi stabilite clase care vor trebui respectate.

3. Cerințele esențiale vor fi transpuse într-o formă concretă în documente (documentele interpretative) care să creeze legăturile necesare dintre cerințele esențiale precizate la paragraful 1 și mandatele de standardizare, mandatele pentru ghidurile de ament tehnic European sau recunoașterea altor specificații tehnice, în sensul Articolelor 4 și 5

Articolul 4

1. Pentru scopurile prezenței Directivei, standardele și acordurile tehnice vor fi denumite ca "specificații tehnice".

Pentru scopurile prezenței Directivei, prin standarde armonizate se înțeleg specificațiile tehnice adoptate de CEN, CENELEC sau de amândouă organismele, în temeiul mandatelor emise de Comisie, în conformitate cu Directiva 83/189/CEE pe baza vizului dat de Comitetul prevăzut la Articolul 19 și în concordanță cu dispozițiile generale privind cooperarea dintre Comisie și cele două organisme, semnate la 13 noiembrie 1984.

M1

2. Statele Membre trebuie să accepte prezumția că produsele sunt adecvate pentru utilizarea prevăzută, permițând construcțiilor la care sunt folosite, cu condiția ca cele din urmă să fie corect proiectate și executate, să satisfacă cerințele esențiale prevăzute la Articolul 3, atunci când produsele respective poartă marcajul CE ca indiciu de satisfacere a prevederilor prezenței Directive, inclusiv procedurile de evaluare a conformității prevăzute la CAPITOLUL V și procedura prevăzută la CAPITOLUL III. Marcajul CE va indica:

B

(a) ca produsele sunt conforme cu standardele naționale relevante care transpun standardele armonizate, ale căror indicative au fost publicate în Jurnalul Oficial al Comunității Europene. Statele Membre vor trebui să publice indicativele acestor standarde naționale:

(b) ca produsele sunt conforme cu un acord tehnic European, eliberat conform procedurii din CAPITOLUL III, sau (c) ca produsele sunt conforme cu specificațiile tehnice naționale prevăzute la paragraful 3, în măsura în care nu există specificații armonizate; lista acestor specificații naționale va fi întocmită conform procedurii descrise la Articolul 5(2).

3. Statele membre pot comunica Comisiei textele specificațiilor tehnice naționale pe care le considera conforme cu cerințele esențiale prevăzute la Articolul 3. Comisia transmite imediat aceste specificații tehnice naționale celorlalte State membre. Inconcordanța cu procedura prevăzută la Articolul 5(2), Comisia va comunica Statelor membre specificațiile tehnice naționale care beneficiază de prezumția de conformitate cu cerințele esențiale prevăzute la Articolul 3.

Această procedură va fi inițiată și condusă de către Comisie în consultare cu comitetul prevăzut la Articolul 19.

Statele Membre vor publica indicativele acestor specificații tehnice. Comisia va publică de asemenea aceste indicative în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

4. Când un producător, sau reprezentantul său stabilit în Comunitate, nu a aplicat sau a aplicat doar parțial specificațiile tehnice prevăzute la paragraful 2, care impun, pe baza criteriilor precizate la Articolul 13(4), că produsul să facă obiectul unei declarații de conformitate, așa cum este definită în Anexa III (2) (ii), a doua și a treia posibilitate, se vor aplica deciziile ce decurg din prevederile Art.13(4) și Anexei III și pentru stabilirea adecvării la utilizare a unui astfel de produs, în sensul Articolului 2(1), va fi prevăzută procedura indicată în Anexa III (2) (ii), a doua posibilitate.

5. Comisia, în consultare cu comitetul prevăzut la Articolul 19, va întocmi, administr și revizui periodic o listă a produselor care joacă un rol minor cu privire la sănătate și siguranță, și în legătură cu care, o declarație de conformitate cu "regulile cunoscute ale tehnologiei", emisă de producător, va autoriza punerea pe piață a unor astfel de produse.

M1

6. Marcajul CE semnifică faptul că produsele satisfac cerințele din paragrafele 2 și 3 ale acestui Articol. Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate trebuie să-și asume responsabilitatea pentru fixarea marcajului CE pe produsul însuși, pe o etichetă atașată la acesta, pe ambalaj sau pe documentele. Comerciale însoțitoare.

B

Modelul pentru marcajul CE și condițiile pentru utilizarea acestuia sunt prezentate în Anexa III.

Produsele prevăzute la paragraful 5 nu vor trebui să poarte marcajul CE

Articolul 5

1. Atunci când un Stat membru sau Comisia considera că standardele armonizate sau acordurile tehnice Europene prevăzute la Articolul 4(2), punctele (a) și (b), sau mandatele prevăzute la CAPITOLUL II nu satisfac prevederile Articolelor 2 și 3, acel Stat membru sau Comisia va comunica opinia sa și argumentele de justificare comitetului prevăzut la Articolul 19. Comitetul va elibera un aviz de urgență în materie. Pe baza avizului comitetului, și după consultări cu comitetul constituit în temeiul Directivei 83/189/CEE, dacă este vorba de standarde armonizate, Comisia va informa Statele Membre dacă standardele sau acordurile puse în discuție vor fi retrase din publicațiile prevăzute la Articolul 7(3).

2. La primirea comunicării prevăzută la Articolul 4(3), Comisia va consulta comitetul prevăzut la Articolul 19. Pe baza avizului comitetului, Comisia va înștiința Statele membre dacă specificațiile tehnice în cauză vor beneficia de prezumția de conformitate și, dacă este așa, va publica indicativele acestora în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Dacă Comisia sau un Stat membru consideră ca o specificație tehnică nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru prezumția de conformitate cu prevederile Articolelor 2 și 3, Comisia se va consulta cu comitetul prevăzut la Articolul 19. pe baza avizului numitului comitet, Comisia va comunica Statelor Membre dacă specificațiile tehnice naționale puse în discuție vor continua să beneficieze de prezumția de conformitate și, când nu este așa, dacă referința la ele prevăzută în Articolul 4(3) va fi retrasă

Articolul 6

1. Statele Membre nu vor împiedica libera circulație, punerea pe piață sau utilizarea pe teritoriul lor a produselor care satisfac prevederile prezentei Directive.

Statele membre vor veghea că utilizarea unor astfel de produse, potrivit destinației prevăzute, să nu fie împiedicată prin regulii sau condiții impuse de organisme publice sau de organisme private acționând ca întreprinderi publice sau organisme publice în baza unei poziții de monopol.

2. Statele Membre vor putea, totuși, permite punerea pe piață pe teritoriul lor a produselor neacoperite de Articolul 4(2), dacă acestea satisfac prevederi naționale compatibile cu Tratatul, atâta timp cât specificațiile tehnice Europene indicate în

CAPITOLUL II nu prevăd altceva. Comisia și comitetul prevăzut la Articolul 19 vor urmări și revizui în mod regulat evoluția specificațiilor tehnice Europene

3. Dacă specificațiile tehnice Europene relevante, prin ele însele sau pe baza documentelor interpretative prevăzute la Articolul 3(3), fac distincție între diferite clase ce corespund unor niveluri de performanță diferite, Statele membre pot stabili nivelurile de performanță care trebuie să fie respectate pe teritoriul lor numai în cadrul clasificărilor adoptate la nivel Comunitar, folosind toate clasele, câteva dintre ele sau o singură clasă.

CAPITOLUL II: Standarde armonizate

Articolul 7

1. Pentru a se asigura calitatea standardelor armonizate pentru produse, standardele vor fi elaborate de către organizațiile Europene de standardizare pe baza unor mandate emise de Comisie corespunzător procedurii prevăzute în Directiva 83/189/CEE și, după consultarea comitetului prevăzut la Articolul 19, potrivit prevederilor generale privind cooperarea dintre Comisie și aceste organisme, semnate la 13 noiembrie 1984.

2. Standardele rezultate trebuie să fie exprimate, pe cât posibil, în termeni de performanță a produsului, ținând seama de documentele interpretative.

3. De îndată ce standardele au fost stabilite de către organizațiile europene de standardizare, Comisia va publica indicativele standardelor în seria "C" a Jurnalului oficial al Comunităților Europene.

CAPITOLUL III: Acordul Tehnic European

Articolul 8

1. Acordul tehnic European este o evaluare tehnică favorabilă a adecvării unui produs la o utilizare intenționată, bazată pe satisfacerea cerințelor esențiale prevăzute pentru construcțiile în care produsul urmează a fi utilizat:

2. Acordul tehnic European poate fi acordat pentru:

(a) produse pentru care nu există nici un standard armonizat, nici un standard național recunoscut, nici un mandat pentru standard armonizat, și pentru care Comisia, după consultarea comitetului prevăzut la Articolul 19, considera că un standard nu poate, sau nu poate încă, să fie elaborat;

(b) produsele care se abat în mod semnificativ de la standardele armonizate sau de la standardele naționale recunoscute.

Chiar și în cazul în care a fost emis un mandat pentru un standard armonizat, dispozițiile prevăzute la pct.(a) nu vor exclude acordarea acordului tehnic European pentru produse pentru care există deja ghiduri de acordare. Această posibilitate se va putea aplica până la intrarea în vigoare a standardului armonizat în Statele membre.

3. În cazuri speciale, Comisia poate, după consultarea comitetului prevăzut la Articolul 19, să autorizeze, ca o derogare de la paragraful 2, (a), eliberarea de acorduri tehnice Europene pentru produse pentru care există mandate pentru standarde armonizate sau pentru care Comisia a stabilit că pot fi elaborate standarde armonizate. Autorizarea va fi valabilă pentru o perioadă de timp determinată.

4. Acordul tehnic European va fi eliberat, în general, pentru o perioadă de cinci ani. Această perioadă poate fi prelungită.

Articolul 9

1. Acordul tehnic European pentru un produs va avea la baza examinări, încercări și o evaluare sprijinită pe documentele interpretative prevăzute la Articolul 3 (3) și pe ghidurile prevăzute la Articolul 11 referitoare la acel produs sau la familia de produse corespunzătoare.

2. Când ghidurile prevăzute la Articolul 11 nu există sau nu există încă, acordul tehnic European poate fi eliberat prin referință la cerințele esențiale relevante și la documentele interpretative, dacă evaluarea produsului este adoptată în comun de către organismele de acord tehnic reunite în organizația prevăzută în Anexa II. Dacă organismele de acord tehnic nu pot cădea de acord, problema va fi transferată comitetului prevăzut la Art. 19.

3. Acordul tehnic European pentru un produs va fi eliberat într-unul din Statele membre potrivit procedurii prevăzute în Anexa II la solicitarea producătorului sau a reprezentantului sau autorizat stabilit în Comunitate.

Articolul 10

1. Fiecare Stat Membru trebuie să comunice celorlalte State Membre și Comisiei numele și adresele organismelor pe care le-a autorizat pentru eliberarea de acorduri tehnice Europene.

2. Organismele de acord tehnic trebuie să corespundă cerințelor prezenței Directivei, în mod special, trebuind să fie capabile:

- să evalueze adecvarea la utilizare a produselor noi pe baza cunoștințelor științifice și practice;

- să se pronunțe fără părtinire în raport cu interesele producătorilor implicați sau ale reprezentanților lor, și

- să reunească într-o evaluare echilibrată contribuțiile tuturor părților interesate.

3. Lista organismelor de acord tehnic abilitate să elibereze acorduri tehnice Europene, ca și toate

modificările la lista respectivă, vor fi publicate în seria "C" a Jurnalului Oficial al Comunităților Europene.

Articolul 11

1. Comisia după consultarea comitetului prevăzut la Articolul 19, emite mandate pentru elaborarea de ghiduri privind acordul tehnic European pentru un produs sau o familie de produse, adresate organizației formată din organisme de acord tehnic desemnate de Statele Membre.

2. Ghidurile privind acordul tehnic European pentru un produs sau o familie de produse trebuie să conțină, în special următoarele:

- (a) lista documentelor interpretative, prevăzute la Articolul 3(3), relevante, în materie;
- (b) criteriile specifice pentru produse, în sensul cerințelor esențiale prevăzute la Articolul 3(1);
- (c) procedurile de încercare;
- (d) metodă de evaluare și interpretarea rezultatelor la încercări;
- (e) procedurile de inspecție și conformitate care trebuie să corespundă Articolelor 13, 14 și 15;
- (f) perioada de valabilitate a acordului tehnic European

3. Ghidurile privind acordul tehnic european vor fi, după consultarea comitetului prevăzut la Articolul 19, publicate de către Statele Membre în limba sau limbile lor oficiale.

CAPITOLUL IV: Documente interpretative

Articolul 12

1. După consultarea comitetului prevăzut la Articolul 19, Comisia va însărcina comitetele tehnice în care participă Statele Membre să elaboreze documentele interpretative prevăzute la Articolul 3 (3).

2. Documentele interpretative trebuie:

(a) să dea forma concretă cerințelor esențiale prevăzute la Articolul 3 și în Anexa I, printr-o armonizare a terminologiei și a noțiunilor tehnice și cu indicarea claselor sau nivelurilor aferente fiecărei cerințe, dacă acest lucru este necesar și dacă este posibil din punct de vedere al stadiului cunoștințelor științifice și tehnice;

(b) să indice metodele de punere în corelație ale acestor clase sau niveluri cu specificațiile tehnice prevăzute la Articolul 4, de exemplu, metode de calcul și de verificare, reguli tehnice de concepție etc;

(c) să servească drept referință pentru elaborarea de standarde armonizate și ghiduri de acord tehnic European sau pentru recunoașterea specificațiilor tehnice naționale potrivit Articolului 4 (3).

3. Comisia va publica documentele interpretative în seria C a Jurnalului Oficial al Comunităților Europene, după solicitarea opiniei comitetului prevăzut la Articolul 19.

CAPITOLUL V: Atestarea conformității

Articolul 13

1. Producătorul sau reprezentantul său stabilit în Comunitate, va fi răspunzător pentru atestarea faptului că produsele sunt în conformitate cu cerințele unei specificații tehnice în sensul Articolului 4.

2. Produsele care fac obiectul unei atestări a conformității vor beneficia de prezumția de conformitate cu specificațiile tehnice în sensul Articolului 4. Conformitatea va fi stabilită prin intermediul încercărilor sau a altor dovezi pe baza specificațiilor tehnice și potrivit prevederilor din Anexa III.

3. Atestarea conformității unui produs presupune că:

(a) producătorul să dispună de un sistem de control al producției în fabrica apt să asigure că producția este conformă cu specificațiile tehnice relevante;

(b) pentru anumite produse, precizate în specificațiile tehnice relevante, pe lângă sistemul de control al producției în fabrică, să intervină un organism de certificare notificat pentru a evalua și supraveghea controlul producției sau produsul însuși.

4. Comisia stabilește, după consultarea comitetului prevăzut la Articolul 19, care din procedurile menționate la paragraful 3 este aplicabilă pentru un anumit produs sau o familie de produse determinată, în funcție de următoarele criterii:

(a) importanța rolului produsului în raport cu cerințele esențiale, în special cu cele legate de sănătate și securitate;

(b) natura produsului

(c) incidența pe care variația caracteristicilor produsului o poate avea asupra funcționalității sale;

(d) probabilitatea de apariție a defectelor în timpul fabricației produsului;

Și potrivit dispozițiilor specifice precizate în Anexa III.

Pentru fiecare situație, se alege procedura cel mai puțin oneroasă posibil care să fie compatibilă cu securitatea necesară.

Procedura astfel determinată va fi indicată în mandate și în specificațiile tehnice sau în publicarea acestora.

5.În cazul unei producții la bucată (și unicate) va fi suficientă o declarație de conformitate potrivit prevederilor din Anexa III (2) (ii), a treia posibilitate, dacă nu sunt prevăzute alte dispoziții prin specificațiile tehnice pentru produsele care au implicații deosebit de importante pentru sănătate și securitate.

Articolul 14

1.Procedurile descrise potrivit Anexei III, determina:

(a)în cazul Articolului 13 (3) (a), întocmirea de către producător, sau reprezentantul său autorizat stabilit în Comunitate, a unei declarații de conformitate pentru produs sau,

(b)în cazul Articolului 13 (3) (b), eliberarea de către un organism de certificare notificat a unui certificat de conformitate pentru un sistem de control și supraveghere a producției sau pentru produsul însuși.

Reguli detaliate privind implementarea procedurilor de atestare a conformității sunt prezentate în Anexa III.

2.Declarația de conformitate a producătorului sau certificatul de conformitate dau dreptul producătorului, sau reprezentantului sau stabilit în Comunitate, să fixeze în mod corespunzător M1 marcajul CE - pe produsul însuși, pe o etichetă atașată la acesta, pe ambalaj sau pe documentele comerciale însoțitoare.

Formatul M1 marcajului CE și regulile de utilizarea acestuia în raport cu fiecare din procedurile de atestare a conformității sunt prezentate în Anexa III.

Articolul 15

1.Statele Membre trebuie să asigure utilizarea corectă a M 1 marcajului CE_.

M1

2.Fără a contraveni Articolului 21:

(a)atunci când un Stat Membru stabilește faptul că marcajul CE a fost aplicat în mod necorespunzător, producătorul sau reprezentantul său stabilit în Comunitate, va fi obligat să facă produsul conform în raport cu prevederile referitoare la marcajul CE și să înceteze contravenția în condițiile impuse de Statul Membru;

(b)dacă neconformitatea continuă, Statul Membru trebuie să ia toate măsurile adecvate pentru a restricționa sau interzice plasarea pe piață a produsului în cauză sau pentru a se asigura că acesta este retras de pe piața potrivit procedurilor precizate în Articolul 21.

3.Statele Membre vor lua măsurile necesare pentru a interzice fixarea pe produse sau pe ambalaje a unor marce care ar putea înșela terțele părți asupra semnificației și formei marcajului CE. Orice alte marce pot fi fixate pe produsele pentru construcții, pe o etichetă atașată la ambalaj sau pe documentele comerciale însoțitoare, cu condiția ca acestea să nu reducă vizibilitatea și lizibilitatea marcajului CE.

CAPITOLUL VI: Proceduri speciale

Articolul 16

1.Atunci când, pentru un anumit produs nu există specificații de natura celor definite la Articolul 4, Statul Membru de destinație va considera, la cerere, pentru cazuri individuale, că produsul este conform cu prevederile naționale în vigoare, dacă acesta a satisfăcut încercările și inspecțiile efectuate de către un organism notificat în Statul Membru producător, potrivit metodelor în vigoare în Statul Membru de destinație sau recunoscute ca echivalente de către acel Stat Membru.

2.Statul Membru producător va informa Statul Membru de destinație, potrivit prevederilor căruia urmează a fi efectuate încercările și inspecțiile, asupra organismului pe care intenționează să-l desemneze în acest scop. Statul Membru de destinație și Statul Membru producător își vor furniza unul altuia toate informațiile necesare. Pe baza acestui schimb de informații, Statul Membru producător va notifica organismul astfel desemnat. Dacă un Stat Membru are obiecțiuni, acesta își va exprima în scris poziția și o va transmite Comisiei.

3.Statele Membre trebuie să asigure că organismele desemnate își vor acorda unul altuia toată asistența necesară.

4.Atunci când un Stat Membru constată că un organism notificat nu efectuează încercările și inspecțiile exact în conformitate cu dispozițiile sale naționale, acesta va sesiza Statul Membru care a notificat organismul. Într-o perioadă rezonabilă de timp, Statul Membru prejudiciat va informa Statul Membru notificator asupra acțiunilor pe care le-a luat. Dacă Statul Membru notificator considera acțiunile luate că insuficiente, el poate interzice plasarea pe piață și utilizarea produselor respective sau le poate supune unor condiții speciale. El va informa celelalte State Membre și Comisia asupra măsurilor dispuse.

Articolul 17

Statele Membre de destinație trebuie să atribuie același statut rapoartelor și documentelor de atestare a conformității eliberate în Statul Membru producător, potrivit procedurii prevăzută la Articolul 16, ca și propriilor documente naționale corespondente.

CAPITOLUL VII: Organisme notificate

Articolul 18

M1

1.Statele Membre vor comunica Comisiei și celorlalte State Membre organismele de certificare și de inspecție și laboratoarele de încercări pe care le-au desemnat în vederea efectuării de sarcini legate de agrementul tehnic European, certificate de conformitate, inspecții și încercări, potrivit prevederilor acestei Directive, indicând numele și adresele lor, precum și numerele de identificare atribuite în prealabil de către Comisie.

Comisia va publica în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene lista cuprinzând organismele și laboratoarele notificate, împreună cu numerele lor de identificare și sarcinile și produsele pentru care au fost notificate. Comisia trebuie să asigure menținerea la zi a acestei liste.

B

2.Organismele de certificare, organismele de inspecție și laboratoarele de încercări trebuie să corespundă criteriilor precizate în Anexa IV.

3.Statele Membre trebuie să precizeze produsele care intră în competențele organismelor și laboratoarelor prevăzute la paragraful 1 și natura sarcinilor care le sunt atribuite.

CAPITOLUL VIII: Comitetul Permanent pentru Construcții

Articolul 19

1.Prin prezența se instituie un Comitet Permanent pentru Construcții.

2.Comitetul va fi constituit din reprezentanți numiți de Statele Membre. El va fi prezidat de un reprezentant al Comisiei. Fiecare Stat Membru va numi doi reprezentanți. Reprezentanții pot fi însoțiți de experți.

3.Comitetul își va elabora regulile proprii de procedura

Articolul 20

1.Comitetul prevăzut la Articolul 19, la slicitarea președintelui sau a unui Stat Membru, poate examina orice problemă legată de implementarea și aplicarea practică a prezenței Directive.

2.Prevederile necesare pentru:

(a)stabilirea claselor pentru cerințe, în măsura în care acestea nu sunt incluse în documentele interpretative, și stabilirea procedurii de atestare a conformității în mandatele pentru standarde conform Articolului 7 (1) și pentru ghidurile pentru acordate conform Articolului 11 (1);

(b)întocmirea instrucțiunilor pentru elaborarea documentelor interpretative conform Articolului 12 (1) și luarea deciziilor pe baza documentelor interpretative conform Articolului 12 (3);

(c)recunoașterea specificațiilor tehnice naționale potrivit Articolului 4 (3);

Vor fi adoptate potrivit procedurii prevăzută în paragrafele 3 și 4

3.Reprezentantul Comisiei supune Comitetului proiectul dispozițiilor ce urmează a fi adoptate. Comitetul emite opinia sa asupra proiectului într-un interval de timp pe care președintele îl poate fixa în funcție de urgență problemei în cauză. Opinia va fi emisă pe majoritatea prevăzută în Articolul 148 (2) al Tratatului, în cazul deciziilor supuse aprobării Consiliului pe baza propunerii înaintate de Comisie. Voturile reprezentanților Statelor Membre în comitet vor fi ponderate conform prevederilor aceluși Articol. Președintele nu votează.

4.Comisia adoptă măsurile avute în vedere dacă acestea corespund opiniei comitetului.

Dacă măsurile propuse nu corespund opiniei comitetului, sau dacă nu este emisă o opinie în materie, Comisia va înainta fără întârziere Consiliului propunerea de măsuri respectivă. Consiliul decide cu majoritate calificată.

Dacă, în interval de trei luni de la înaintarea propunerii, Consiliul nu a decis, dispozițiile respective vor fi adoptate de Comisie.

CAPITOLUL IX: Clauză de securitate

Articolul 21

1.Atunci când un Stat Membru constată că un produs declarat a fi în conformitate în termenii acestei Directive nu corespunde Articolelor 2 și 3, acesta va lua toate măsurile adecvate pentru a retrage produsele

respective de pe piață, a interzice plasarea lor pe piață și a restricționa liberă lor circulație. Statul Membru respectiv va informa imediat Comisia asupra oricărei asemenea măsuri, indicând motivele deciziei sale, precum și dacă neconformitatea se datorează, în special, următoarelor cauze:

- (a) lipsa conformității cu Articolele 2 și 3 când produsul se regăsește în specificațiile tehnice prevăzute la Articolul 4;
- (b) aplicarea incorectă a specificațiilor tehnice prevăzute la Articolul 4;
- (c) deficiențe ale înseși specificațiilor tehnice prevăzute la Articolul 4.

2. Comisia va consulta neîntârziat părțile interesate. Dacă, după aceasta consultare, Comisia considera că acțiunea este justificată, ea va informa imediat Statul Membru care a luat măsura respectivă, precum și celelalte State Membre.

3. Atunci când decizia vizată la paragraful 1 este atribuită deficiențelor din standarde sau specificații tehnice, Comisia, după consultarea părților interesate, va supune problema comitetului prevăzut la Articolul 19, precum și în cazul unor deficiențe ale unui standard armonizat, comitetului instituit de Directiva 89/106/CEE, în termen de două luni dacă Statul Membru care a luat măsurile respective intenționează să le susțină, și va începe procedurile prevăzute la Articolul 5 (2).

4. Statul Membru interesat va acționa în mod adecvat împotriva oricui a făcut declarația de conformitate și va informa Comisia și celelalte State Membre asupra acțiunii sale.

5. Comisia va asigura menținerea informării Statelor Membre asupra evoluției și consecințelor acestei proceduri.

CAPITOLUL X: Dispoziții finale

Articolul 22

1. Statele Membre vor pune în vigoare legile, reglementările tehnice și dispozițiile administrative necesare pentru a se conforma prevederilor prezentei Directive în cele 30 de luni de la notificarea sa (1). Ele informează imediat Comisia.

2. Statele Membre vor comunica Comisiei textele legislației naționale adoptate în domeniul acoperit de prezenta Directivă.

Articolul 24

Prezenta Directivă este adresată Statelor Membre

Adoptată la Bruxelles la 21 decembrie 1988

Pentru Consiliu

Președinte

V. PAPANDREOU

ANEXA I: CERINȚELE ESENȚIALE

Produsele trebuie să fie corespunzătoare construcțiilor care (în întregul lor și prin părțile lor separate) sunt adecvate pentru utilizarea prevăzută, ținând seama și de aspectele de economie, și în acest sens trebuie să satisfacă următoarele cerințe esențiale, dacă operele de construcții sunt supuse unor reglementări ce conțin astfel de cerințe. Aceste cerințe trebuie, în condițiile unei întrețineri normale, să fie satisfăcute de-a lungul unei durate de viață rezonabilă din punct de vedere economic. Cerințele se referă în general, la acțiuni previzibile.

1. Rezistența mecanică și stabilitate

Operele de construcții trebuie să fie proiectate și executate astfel încât încercările susceptibile de a se exercita asupra în timpul construirii și în exploatare să nu determine nici unul din evenimentele următoare: prăbușirea în întregime sau a unei părți din construcție;

deformații de o mărime inadmisibilă;

deteriorări ale unor părți ale construcției, ale instalațiilor sau echipamentelor înglobate ca rezultat al unor deformații importante ale structurii portante;

distrugerii provocate din evenimente accidentale disproporționate ca mărime în raport cu cauzele primare.

2. Securitate în caz de incendiu

Operele de construcții trebuie să fie proiectate și executate astfel încât, în cazul izbucnirii unui incendiu:

-capacitatea portantă a construcției să poată fi presupusă pentru o perioadă determinată de timp;

-producerea și propagarea focului și fumului în interiorul construcției să fie limitate;

-propagarea focului la construcțiile învecinate să fie limitată;

-persoanele surprinse în interior să poată părăsi construcția sau să se poată salva prin alte mijloace;

-să fie asigurată securitatea echipelor de intervenție

3. Igienă, sănătate și mediu înconjurător

Operele de construcții trebuie să fie proiectate și executate astfel încât să nu constituie o amenințare pentru igiena și sănătatea ocupanților sau a vecinilor, în special ca urmare a:

- degajării de gaze toxice
- prezenței în aer a unor particule sau gaze periculoase;
- emisii de radiații periculoase;
- poluării sau contaminării apei sau solului;
- evacuării defectuoase a apelor reziduale, a fumului și a deșeurilor solide sau lichide;
- prezenței umidității în părți ale construcției sau pe suprafețele interioare ale acesteia.

4. Securitate în exploatare

Operele de construcții trebuie să fie proiectate și executate astfel încât utilizarea sau funcționalitatea lor să nu prezinte riscuri inacceptabile de accidentare, precum ar fi prin alunecare, cădere, lovire, electrocutare, rănire ca urmare a unei explozii.

5. Protecția împotriva zgomotului

Operele de construcții trebuie să fie proiectate și executate astfel încât zgomotul perceput de ocupanți sau persoanele aflate în apropiere să fie menținut la un nivel atât de scăzut încât să nu afecteze sănătatea acestora și să le permită să doarmă, odihnească și să lucreze în condiții satisfăcătoare.

6. Economia de energie și izolarea termică

Construcțiile și instalațiile lor de încălzire, răcire și ventilare trebuie să fie proiectate și executate astfel încât consumul de energie necesar pentru utilizarea construcției să rămână scăzut în raport cu condițiile climatice locale, însă fără a afecta confortul termic al ocupanților.

ANEXA II: Acordul Tehnic European

1. O cerere pentru un acord tehnic European poate fi făcută de un producător, sau de reprezentantul său stabilit în Comunitate, numai unui singur organism autorizat în acest scop.
2. Organismele de acordare desemnate de Statele Membre formează o organizație. Pentru exercitarea atribuțiilor sale, această organizație este obligată să lucreze în strânsă coordonare cu Comisia, care va consulta comitetul prevăzut la Articolul 19 al Directivei în probleme importante. Dacă un Stat Membru desemnează mai multe organisme de acordare, Statul Membru va răspunde de coordonarea acestora; de asemenea, va desemna dintre acestea organismul care va fi purtătorul de cuvânt în cadrul organizației.
3. Regulile comune de procedura pentru solicitarea, pregătirea și acordarea acordurilor sunt elaborate de organizația ce cuprinde organismele de acordare desemnate. Regulile comune de procedura se adoptă de către Comisie pe baza opiniei comitetului potrivit Articolului 20.
4. În cadrul organizației ce le cuprinde, organismele de acordare își vor acorda unul altuia tot sprijinul necesar. Această organizație răspunde și de coordonarea în probleme specifice ale acordului tehnic. Dacă este necesar, în acest scop, organizația va stabili sub-grupe.
5. Acordurile tehnice Europene sunt publicate de către organismele de acordare, care informează toate celelalte organisme de acordare. La cererea unui organism autorizat pentru acordare, setul complet de documente pentru susținerea unui acord acordat va fi transmis celor din urmă spre informare.
6. Costurile generate de procedura pentru un acord tehnic European vor fi suportate

.....

ANEXA III: Atestarea conformității cu specificațiile tehnice

1. Metode de controlare a conformității

La determinarea procedurilor de atestare a conformității unui produs cu specificațiile tehnice conform Articolului 13, vor fi utilizate următoarele metode de controlare a conformității: selecția și combinarea metodelor pentru fiecare sistem determinat vor depinde de cerințele specifice produsului său unui grup de produse, potrivit criteriilor indicate la Articolul 13 (3) și (4).

- (a) încercări inițiale de tip ale produsului, efectuate de producător sau de un organism notificat;
- (b) încercări pe eșantioane prelevate din fabrica potrivit unui plan de încercări prestabilit, efectuate de producător sau de un organism notificat;
- (c) încercări prin sondaj pe eșantioane prelevate din fabrică, de pe piață deschisă sau dintr-un șantier, efectuate de producător sau de un organism notificat;
- (d) încercări pe eșantioane prelevate dintr-un lot pregătit pentru livrare, sau deja livrat, efectuate de producător sau de un organism notificat;
- (e) controlul producției în fabrică;
- (f) inspecția inițială a fabricii și a controlului producției în fabrică, efectuată de un organism notificat;

(g) supravegherea, aprecierea și evaluarea continuă a controlului producției în fabrică, efectuată de un organism notificat.

În cadrul prezentei Directive, prin controlul producției în fabrica se înțelege controlul intern permanent exercitate de către producător. Ansamblul elementelor, exigentelor și dispozițiilor adoptate de producător trebuie să fie argumentate în mod sistematic, sub formă de politici și proceduri scrise. Aceasta documentație privind sistemul de control al fabricației trebuie să asigure o înțelegere comună privind asigurarea calității și să permită verificarea realizării caracteristicilor cerute pentru produs și operarea efectivă a sistemului de control al producției

2. Sisteme de atestare a conformității

Vor fi aplicate, de preferință, următoarele sisteme de atestare a conformității:

(i) Certificarea conformității produsului de către un organism de certificare notificat, pe bază de:

(a) sarcinile producătorului

(1) controlul producției în fabrica

(2) încercări pe eșantioane prelevate din fabrica după un plan de încercări prestabilit

(b) sarcinile organismelor notificate

(3) încercări inițiale de tip ale produsului

(4) inspecția inițială a fabricii și a controlului producției în fabrica

(5) supravegherea continuă, evaluarea și acceptarea controlului producției în fabrică;

(6) eventual, încercări prin sondaj pe eșantioane prleevate din fabrică, de pe piață sau de pe șantiere

(ii) declarația de conformitate a produsului dată de producător pe bază de:

Prima posibilitate:

(a) sarcinile producătorului

(1) încercări inițiale de tip ale produsului

(2) controlul producției în fabrica

(3) eventual, încercări pe eșantioane prelevate din fabrică, după un plan de încercări prestabilit

(b) sarcinile organismelor notificate

(4) certificarea controlului producției în fabrică, având la bază:

- inspecția inițială a fabricii și a controlului producției în fabrica

- eventual, supravegherea continuă, evaluarea și acceptarea controlului producției în fabrica

A doua posibilitate

(1) încercări inițiale de tip ale produsului, efectuate de un laborator notificat

(2) controlul producției în fabrica

A treia posibilitate

(a) încercări inițiale de tip ale produsului, efectuate de producător

(b) controlul producției în fabrica

3. Organisme implicate în atestarea conformității

În raport cu funcțiunile organismelor implicate în atestarea conformității, trebuie făcută distincție între

(i) organisme de certificare, organisme imparțiale, guvernamentale sau neguvernamentale, având competența și atribuțiile necesare pentru a efectua certificarea de conformitate corespunzător unor reguli stabilite de procedura și de conducere.

(ii) organisme de inspecție, prin care se înțeleg organisme independente având organizarea, personalul, competența și integritatea necesare pentru a efectua conform unor criterii specificate, funcțiuni precum evaluarea, recomandarea acceptării și auditul ulterior al operațiilor de control al producției realizate de producător, ca și eșantionarea și evaluarea produselor conform criteriilor specificate.

(iii) Laboratoare de încercări, prin care se înțeleg laboratoare care măsoară, examinează, încearcă, etalonează sau determină în orice alt fel caracteristicile sau performanțele materialelor sau produselor.

În situațiile paragrafului (2), pct.(i) și (ii) (prima posibilitate), cele trei funcțiuni menționate la 3 (i) până la (iii) pot fi executate de unul și același organism sau de organisme diferite, în care caz organismele de inspecție și/sau laboratoarele de încercări implicate în atestarea conformității își executa sarcinile în numele organismului de certificare.

Criteriile privind competență, imparțialitatea și integritatea organismelor de certificare, a organismelor de inspecție și a laboratoarelor de încercări sunt prezentate în Anexa IV.

4.M1 Marcajul de conformitate CE, certificatul de conformitate CE, declarația de conformitate CE

M1

4.1. Marcajul de conformitate CE

-Marcajul de conformitate CE va consta din literele "CE" având următoarele fonturi:

- Dacă marcajul CE este redus sau mărit, se vor respecta proporțiile date în desenul gradat de mai sus.
- Diferitele componente ale marcajului CE trebuie să aibă efectiv aceeași dimensiune verticală, care nu poate fi mai mică de 5 mm..
- Marcajul CE trebuie să fie urmat de numărul de identificare al organismului implicat în faza de control al producției.

Informații asociate

- Marcajul CE trebuie să fie însoțit de numele său marca de identificare a producătorului, de ultimile două cifre ale anului în care a fost fixat marcajul, și dacă este cazul, de numărul certificatului de conformitate CE, și dacă este cazul, de indicații pentru identificarea caracteristicilor produsului pe baza specificațiilor tehnice.

B

2.2. Certificatul de conformitate CE

Certificatul de conformitate CE trebuie să conțină în special următoarele:

- numele și adresa organismului de certificare;
- numele și adresa producătorului sau a reprezentantului sau stabilit în Comunitate;
- descrierea produsului (tip, identificare, utilizare ....)
- prevederi cu care este conform produsul,
- condiții speciale de utilizare a produsului;
- numărul certificatului;
- condițiile și perioada de valabilitate a certificatului, după caz;
- numele și funcția persoanei împuternicite să semneze certificatul.

4.3. Declarația de conformitate CE

Declarația de conformitate CE trebuie să conțină în special următoarele:

- numele și adresa producătorului sau a reprezentantului sau stabilit în comunitate;
- descrierea produsului (tip, identificare, utilizare, ...)
- prevederi cu care este conform produsul;
- numele și adresa organismului notificat, dacă este cazul;
- numele și adresa organismului notificat, dacă este cazul;
- numele și funcția persoanei împuternicite să semneze declarația în numele producătorului sau a reprezentantului sau autorizat.

4.4. Certificatul și declarația de conformitate vor fi prezentate în limba sau limbile oficiale ale Statelor Membre în care produsul urmează a fi utilizat.

ANEXA IV: Notificarea laboratoarelor de încercări, a organismelor de inspecție și a organismelor de certificare

Laboratoarele de încercări, organismele de inspecție și organismele de certificare desemnate de Statele Membre trebuie să îndeplinească următoarele condiții minimale:

1. să dispună de personal și de necesarul de mijloace și echipamente;
2. personalul să aibă competența tehnică și integritatea profesională;
3. conducerea și personalul tehnice să acționeze imparțial, la efectuarea încercărilor, la întocmirea rapoartelor, la eliberarea certificatelor și la executarea supravegherii, în raport cu toate sferile, grupurile sau persoanele direct sau indirect interesate în legătură cu produsele pentru construcții;
4. să fie asigurată păstrarea secretului profesional de către personal;
5. să dețină o asigurare de răspundere civilă, afară de cazul că răspunderea revine Statului conform legislației naționale

Îndeplinirea condițiilor prevăzute la pct.1 și 2 trebuie să fie verificată periodic de către autoritățile competente ale Statelor Membre.